

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 897/2015
05.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ћ., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога помагањем из члана 246. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ћ., адвоката Д.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1188/12 од 22.10.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 176/14 од 12.03.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 05.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1188/12 од 22.10.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 176/14 од 12.03.2015. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 1188/12 од 22.10.2013. године, окривљени М.Ћ. је, поред осталих, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога помагањем из члана 246. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири године и шест месеци и за кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње у покушају из члана 322. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од пет година и четири месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.01.2010. до 07.11.2012. године. На основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузето 7.050,89 грама опојне дроге марихуане коју чине осушени делови биљке конопље канабис која садржи психоактивну компоненту ТХЦ. Оштећени Н.К. је ради остварења имовинскоправног захтева упућен на парницу. Истом пресудом је одређено да ће суд о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 176/14 од 12.03.2015. године, усвојене су, поред осталих, жалбе окривљеног М.Ћ. и његовог браниоца, па је првостепена пресуда преиначена у односу на овог окривљеног тако што је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога помагањем из члана 246. став 1. у вези члана 35. КЗ, утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци, те је задржана као правилно утврђена казна затвора у трајању од једне године за кривично дело спречавање службених лица у вршењу службене радње у покушају из члана 322. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, за која кривична дела је оглашен кривим првостепеном пресудом, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и пет месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 13.01.2010. до 07.11.2012. године, док су жалбе окривљеног М.Ћ. и његовог браниоца у преосталом делу и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у целости одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног М.Ћ., адвокат Д.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине првостепену и другостепену пресуду или их преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за предметна кривична дела. Бранилац окривљеног у захтеву је предложио и то да Врховни касациони суд њега и окривљеног позове на седницу већа, уколико нађе да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, те да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у којој седници је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да исти подноси на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП, не опредељујући ниједну од повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек. Међутим, бранилац окривљеног у захтеву указује да се у ситуацији када су очевици догађаја изјавили да окривљени М.Ћ. није ударио полицајца већ су они њему наносили ударце покушавајући да га ухапсе, да је један од полицајца телесну повреду задобио услед удара петом о степеник, а да код другог полицајца, према тврдњи лекара, нема телесних повреда у судско – медицинском смислу, не може радити о квалификованом облику кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из става 3. члана 322. КЗ, већ евентуално о кривичном делу из члана 322. став 1. у вези члана 30. КЗ, којим наводима се, по оцени овога суда, правноснажна пресуда у суштини побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд налази да су изнети наводи захтева браниоца окривљеног неосновани.

Наиме, у ставу другом изреке првостепене пресуде, по налажењу овога суда, назначене су све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње у покушају из члана 322. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен правноснажном пресудом. У том смислу, у изреци првостепене пресуде у чињеничном опису наведеног кривичног дела, наведена је квалификаторна околност – да је окривљени покушао да спречи полицијске службенике у вршењу службене радње коју су предузимали у оквиру својих овлашћења при обављању дужности откривања кривичног дела и хватања учиниоца кривичног дела, што је законско обележје тежег облика кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из става 3. члана 322. КЗ по коме се ово дело разликује од кривичних дела из става 1. и 2. истог члана КЗ.

Следствено изнетом, наводи захтева браниоца окривљеног да се у радњама окривљеног не стичу законска обележја квалификованог облика предметног кривичног дела из става 3. члана 322. КЗ, већ његовог основног облика из члана 322. став 1. КЗ, се оцењују као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног неосновано побија правноснажну пресуду због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да је првостепени суд у ставу један изреке пресуде изменио чињенични опис и правну квалификацију кривичног дела чиме је, према наводима захтева, поступио супротно одредби члана 15. ЗКП, да нижестепени судови нису дали јасне и непротивречне разлоге о одлучним чињеницама које се тичу законских обележја предметних кривичних дела, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и да је у току поступка на штету окривљеног повређена презумпција невиности прописана чланом 1. ЗКП, тиме што је суд окривљеног све време сматрао кривим, не дајући му могућност да докаже супротно.

Имајући у виду да цитиране повреде закона чланом 485. став 4. ЗКП, нису прописане као дозвољени разлози због којих окривљени, односно његов бранилац чија су права ограничена правима окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети ванредни правни лек, то је захтев браниоца окривљеног у погледу изнетих повреда оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву указује и то да у поступку није утврђено да је окривљени М.Ћ. имао сазнање да се у гепеку путничког возила којим је управљао налазила опојна дрога и да је иста била намењена даљој продаји, односно постојање свести код окривљеног у односу на радњу извршења дела и улогу помагача, чиме се оспорава постојање умишљаја код окривљеног у односу на кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 35. КЗ; да на кесама у којима се налазила предметна опојна дрога нису пронађени трагови окривљеног, због чега, према

ставу браниоца, радња помагања окривљеног није на несумњив начин утврђена; да је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим и осуђен да је извршио кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње у покушају из члана 322. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. КЗ, упркос исказима саслушаних сведока – очевидаца догађаја који су тврдили да окривљени није ударао раднике полиције, већ да су напротив они њему наносили ударце, те оспорава налаз и мишљење вештака Биолошког факултета као и оцену одбране окривљеног и изведених доказа – исказа саслушаних сведока, радника ОУП-а, који су према наводима захтева противречни.

Изнетим наводима захтева за заштиту законитости, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног у суштини оспорава оцену изведених доказа и правноснажном пресудом утврђено чињенично стање у вези са учешћем окривљеног у извршењу предметних кривичних дела и његовим субјективним односом према наведеним делима.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**